

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 91/08

16 grudnia 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-127/07

Société Arcelor Atlantique et Lorraine i in. / Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

DYREKTYWA USTANAWIAJĄCA SYSTEM HANDLU PRZYDZIAŁAMI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH WE WSPÓLNOTCIE NIE NARUSZA ZASADY RÓWNEGO TRAKTOWANIA

Różnica w traktowaniu spowodowana wyłączeniem z zakresu zastosowania dyrektywy sektorów produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych może być uznana za uzasadnioną

W poszanowaniu ogólnego zobowiązania powziętego przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie na mocy Protokołu z Kioto, którego celem jest zmniejszenie w latach 2008–2012 całkowitej emisji gazów cieplarnianych, w tym dwutlenku węgla (CO₂), o przynajmniej 5 % w stosunku do poziomu emisji z 1990 r., prawodawca wspólnotowy przyjął, w dniu 13 października 2003 r., dyrektywę ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie¹.

Spółka Arcelor Atlantique et Lorraine i in. wniosły do Conseil d'État (Francja) skargę o stwierdzenie nieważności dekretu z dnia 15 kwietnia 2004 r. dokonującego transpozycji dyrektywy. W uzasadnieniu skargi skarżące podniosły, między innymi, zarzut naruszenia konstytucyjnej zasady równego traktowania w zakresie, w jakim dyrektywa wprowadza różnicę traktowania pomiędzy instalacjami przemysłu metalurgicznego, które podlegają systemowi handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, a instalacjami przemysłu produkcji aluminium i tworzyw sztucznych, które – również emitując gazy cieplarniane – nie podlegają wspomnianemu systemowi handlu.

Oceniając, że sektory metalurgii, produkcji tworzyw sztucznych i aluminium znajdują się w podobnej sytuacji, Conseil d'État zwrócił się do Trybunału o ustalenie, czy skutek odmiennego i nieuzasadnionego traktowania sytuacji podobnych prawodawca wspólnotowy naruszył zasadę równego traktowania.

¹ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Trybunał przypomniał, że zasada równego traktowania jako ogólna zasada prawa wspólnotowego wymaga, aby podobne sytuacje nie były traktowane w sposób odmienny, a odmienne sytuacje nie były traktowane jednakowo, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.

W celu oceny ważności dyrektywy pod kątem zasady równego traktowania, Trybunał zbadał w pierwszej kolejności, czy te różne rodzaje działalności przemysłowej znajdują się w podobnej sytuacji z punktu widzenia przedmiotu dyrektywy oraz jej celów, jak również zasad, na których opiera się polityka Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego.

Trybunał stwierdził, że różne źródła emisji gazów cieplarnianych pochodzące z działalności gospodarczej znajdują się, co do zasady, w podobnej sytuacji, zważywszy na fakt, że wszystkie emisje gazów cieplarnianych mogą przyczynić się do niebezpiecznych zakłóceń klimatycznych, i że każdy sektor gospodarki generujący tego rodzaju gazy może przyczynić się do funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Tym samym, sektory produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych, do których należą, odpowiednio, sektor produkcji tworzyw sztucznych i sektor produkcji aluminium, oraz sektor metalurgiczny znajdują się w podobnej sytuacji, będąc traktowanymi w sposób odmienny.

Trybunał przypomniał, że podporządkowanie niektórych sektorów wspólnotowemu systemowi handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oznacza dla podmiotów objętych systemem, z jednej strony, obowiązek uzyskania od właściwych organów krajowych pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych, a z drugiej strony, obowiązek zwrotu w określonym terminie ilości uprawnień odpowiadającej całkowitym emisjom ich instalacji, pod groźbą kar pieniężnych.

W konsekwencji, włączenie danego rodzaju działalności gospodarczej do zakresu stosowania dyrektywy tworzy w stosunku do rodzajów działalności, które nie zostały włączone do zakresu jej zastosowania, sytuację niekorzystną. Zakładając nawet, że podporządkowanie takiemu systemowi nie powoduje zawsze niekorzystnych konsekwencji gospodarczych, to jednak istnieniu tego rodzaju niekorzystnej sytuacji nie sposób zaprzeczyć.

Trybunał zbadał wreszcie, czy różnica traktowania pomiędzy sektorem metalurgii z jednej strony, a sektorami produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych z drugiej strony, jest obiektywnie usprawiedliwiona.

Trybunał uznał w tym względzie przysługujący prawodawcy wspólnotowemu szeroki zakres uznania w ramach wykonywania przyznanych mu kompetencji, w przypadkach gdy jego działania wymagają podejmowania decyzji natury politycznej, gospodarczej i społecznej oraz gdy wymagają od niego dokonywania kompleksowych ocen. Niemniej jednak, prawodawca wspólnotowy jest zobowiązany oprzeć swój wybór na kryteriach obiektywnych i właściwych ze względu na cel, jaki realizują sporne przepisy, uwzględniając wszystkie okoliczności faktyczne, jak i dane techniczne i naukowe dostępne w chwili stanowienia danego aktu.

Korzystając z przysługującego mu zakresu uznania, prawodawca wspólnotowy, oprócz podstawowego celu, jakim jest ochrona środowiska naturalnego, bierze również w pełni pod uwagę występujące interesy.

W niniejszym przypadku, zważywszy na fakt, że system ustanowiony dyrektywą jest nowy i kompleksowy, prawodawca wspólnotowy mógł, w celu wprowadzenia systemu handlu

uprawnieniami do emisji, słusznie oprzeć się na podejściu progresywnym oraz przewidzieć dokonanie przeglądu wprowadzonych środków w rozsądnych terminach, w szczególności rozszerzając stopniowo zakres zastosowania dyrektywy.

Szeroki zakres uznania, jakim dysponuje prawodawca wspólnotowy w wyborze podejścia progresywnego, nie zwalnia go jednakże w ramach wykonania zadania określenia sektorów, które uznaje za właściwe do włączenia od początku do zakresu zastosowania dyrektywy, z posługiwania się kryteriami obiektywnymi, opartymi na dostępnych w chwili stanowienia dyrektywy danych technicznych i naukowych.

Prawodawca wspólnotowy mógł wyznaczyć zakres zastosowania dyrektywy, wyłączając spod jej zastosowania sektor produkcji chemicznej, obejmujący szczególnie wysoką liczbę instalacji, mianowicie 34 000, którego włączenie obciążałoby w istotny sposób zarządzanie i zwiększyłoby ciężar administracyjny systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zagrażając sprawnemu funkcjonowaniu systemu na etapie jego wdrażania.

Ponadto, różnica pomiędzy poziomem emisji bezpośrednich sektora metalurgii metali nieżelaznych, który wynosił w 1990 r. 16,2 milionów ton CO₂, a poziomem emisji sektora metalurgicznego wynoszącym 174,8 milionów ton, jest do tego stopnia istotna, że odmienne traktowanie tych sektorów może być uznane za uzasadnione.

Wynika stąd, że wyłączenie sektorów produkcji chemicznej i metalurgii metali nieżelaznych z zakresu zastosowania dyrektywy w pierwszym etapie jej wdrażania może być uznane za uzasadnione.

W konsekwencji, analiza pytania przedstawionego przez Conseil d'État nie wykazała istnienia okoliczności, które wpływałyby na ważność dyrektywy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR, DE, EN, ES, PL, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-127/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*